

מסורת הש"ס

(א) כנסתו ו... (ב) מנחת... (ג) טעם... (ד) מנחת... (ה) מנחת... (ו) מנחת... (ז) מנחת... (ח) מנחת... (ט) מנחת... (י) מנחת... (יא) מנחת... (יב) מנחת... (יג) מנחת... (יד) מנחת... (טו) מנחת... (טז) מנחת... (יז) מנחת... (יח) מנחת... (יט) מנחת... (כ) מנחת... (כא) מנחת... (כב) מנחת... (כג) מנחת... (כד) מנחת... (כה) מנחת... (כו) מנחת... (כז) מנחת... (כח) מנחת... (כט) מנחת... (ל) מנחת...

אם מחוט ועד שרוך. שלא רצה ליהנות מן הגזל: שרוך. ראושה: חוט של הכלה. לזיונית: ראושה של פטילין. לקשור: כשלא ראושה של פטילין. איכא הנאה דמתיביה ורואו ממך: אלו פטילין שראשם. אות הן לכל כי שם ה' נקרא עליך: מאי היא. מאי הנאה איכא? מה נשפטה הכלה. שהוקמה תורה לזיונית: שהכללה דומה לים. שהחלוץ מן הים הוא עולה אחת לשבעים (שנה) ומראית דמו דומה לים וים אנו רואין שדומה לרקיע ורקיע לספיר וספיר לכסף הכבוד דמתיבי' ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר והוא כעלם השמים אלמא שמים דומין לספיר וספיר הוא כסף הכבוד דמתיבי כמראה אבן ספיר דמות כסף וכשהקב"ה מתחיל כנסא הכבוד שלו זוכה כמראה זו שהיא כנגד כל האהבה והנאכל. הנאכל. ואוכל קשה הוא לעשות משונה: כשפרכסם. ערמיי"ח: לא מרכסם. לפי שאין אחס מרכין עצמם אלא ממעטין לפיך חשק כנס כי אחס המעט ממעיטין עצמם בעניה: נמרו. מלך גדול הפלגה היה ולכן נקרא שמו לנמרו שהמיר כל העולם נמלכותו על הקב"ה: מושב אלהים יפסו. שנה לו שפעה רוקיעו של נחשת ועלה וישב עליה: סולה ארץ. על זכות אותן שמשנו לזיוניה: כנס עטמו. סוגר את פיו ודומה לו כנסותו (דף כז טו) פיו כלום ורגליו מנוולות: ומחסם. מי שזדרס תחת הכל הוא זרועות עולם: האמנם לא. אומנות ובה הוא האילום אל נדק דהיינו דברי תורה אותן מדכוי: שמישים. כמישור ארץ חלקה שנותן לידם: כעפר עיר הגדולה. קס"ד דברים י: אפר אברהם ויאמר: והא איסורי הנאה ינוסו. דמתיבי' (דברים יג) לא ידבקו וגו' ועבדו הגדחה כתיב: עפר עפרה. עפר עפרה: קרקעה: ורשא אמה. אהילו כעפר אועפרה(ס) נמי מותר שכסוי הדס מזה ולא הנאה שהמנות שנתנו לישראל לא ליהנות נתנו להם לא לשם הנאה נתנו להם אלא גזירה מלך היא עליה: לא אם סקע ולא. דלוא הנאה היא ולכתלה מיהא לא יתקע משוס דמאיה: שיעורא

כסוי הדם פרק ששי הולין

פמ.

ז"א זה שמחוסר תלישה בו' מלאך נראה לפסול גט שנכתב על הקלף ואח"כ חתבו דהתם נמי דריש וכחז ונתן מי שמחוסר כתיבה ומתינה יא' כי דטפי נראה חבור גט המחוסר לקלף גדול מחבור עפר לעיר הגדחה דמשיב הכא מחוסר תלישה ושם צפ"צ דגייטן (דף כא): כתוב

זאוק כל האורן. והתניא תאק ז"א יצא נפח ז"א יצא. ה"ל לאחתי ממני

לדולב הגזול (סוכה דף כט): של אשרה ושל עיר הנדחה פסול אלא יחאה ליה ולגזא הך דיימא דקתמי בה שופר ולגזא וז"ת דבפרק ראוהו י"ד (כ"ה דף כח.) אמר ר' רב שופר של עבודת כוכבים לא יתקע צו ואם תקע צו לא וכן צפ"ו מלות חלילה (ינמות דף קא): אמר רבא הכוללת נכסדל של עבודת כוכבים חלילה כשרה ולא אמרינן דמכתת שעוריה וי"ל דהכא בעבודת כוכבים של ישראל דאין לה ביטול אלא דעוד כוכבים דיש לה ביטול לא מכתת שיעוריה וזי האי גוונא משני פרק לולב הגזול (סוכה דף לא): אהא דאמר רבא לולב של עבודת כוכבים אס נעל יא' ופירך ממתינת דלולב

של אשרה פסול ומשני באשרה דמשה וא"ת עבודת כוכבים דעובד כוכבים מתי אגבהה היא דישאל כדאמר בפרק כל הללמים (פ"ו דף כח.) גזירה דלמא מגביה לה והדר מכתל לה וי"ל כגון שהגזיה השופר והסגדל על מנת שלא לקטתו דהא תנן כגנעל שאין שלו חלילה כשרה ולולב איירי צ"ט שני וצ"ע וסוכה היה מתי לגמרי

דמתינת צ"ט ראשון ולא היה מתי לאוקמה דאשרה דמשה אלא דקמי דקמי אשרה דומיא דעיר הגדחה דאפי' צ"ט השני ור"ת מפרש דכולהו בעבודת כוכבים דעובד כוכבים וכן קודם ביטול והתם לאחר ביטול ולאחר ביטול נמי לכתלה לא ביטול ולא יתקע ובפרק מלות חלילה (ינמות קא): דמפליג צין סגדל של עבודת כוכבים לסגדל של תקרינת עבודת כוכבים דאין לו כוכבים ופסיה צין אחר ביטול לקודם ביטול ויש לומר מילתא אגב אורחיה קא משמע לן דתקרינת עבודת כוכבים אינה בעולה עולמית והוא דראויה צ"ד קשה טפי דמפליג התם רבא צין שופר של עבודת כוכבים לשל עיר הגדחה דכשל עבודת כוכבים גופיה היה יכול לתקן לפירוש רבינו תם צין אחר ביטול לקודם ביטול ומיהו על כרחך לריך לאוקמה לאחר ביטול דכתיב ר"ת אספרים

דגסי רב יהודה דאי קודם ביטול הא רב יהודה אית ליה התם דשופר של עיר הגדחה לא יא' משוס דמנחת שיעוריה ולרז יהודה היה ליה למימר משוס דמנחת ליהנות ניתנו הדרן עלך כסוי הדם

הקב"ה למתו ו... (ב) מנחת... (ג) טעם... (ד) מנחת... (ה) מנחת... (ו) מנחת... (ז) מנחת... (ח) מנחת... (ט) מנחת... (י) מנחת... (יא) מנחת... (יב) מנחת... (יג) מנחת... (יד) מנחת... (טו) מנחת... (טז) מנחת... (יז) מנחת... (יח) מנחת... (יט) מנחת... (כ) מנחת... (כא) מנחת... (כב) מנחת... (כג) מנחת... (כד) מנחת... (כה) מנחת... (כו) מנחת... (כז) מנחת... (כח) מנחת... (כט) מנחת... (ל) מנחת...

ז"א זה שמחוסר תלישה בו' מלאך נראה לפסול גט שנכתב על הקלף ואח"כ חתבו דהתם נמי דריש וכחז ונתן מי שמחוסר כתיבה ומתינה יא' כי דטפי נראה חבור גט המחוסר לקלף גדול מחבור עפר לעיר הגדחה דמשיב הכא מחוסר תלישה ושם צפ"צ דגייטן (דף כא): כתוב זאוק כל האורן. והתניא תאק ז"א יצא נפח ז"א יצא. ה"ל לאחתי ממני

לדולב הגזול (סוכה דף כט): של אשרה ושל עיר הנדחה פסול אלא יחאה ליה ולגזא הך דיימא דקתמי בה שופר ולגזא וז"ת דבפרק ראוהו י"ד (כ"ה דף כח.) אמר ר' רב שופר של עבודת כוכבים לא יתקע צו ואם תקע צו לא וכן צפ"ו מלות חלילה (ינמות דף קא): אמר רבא הכוללת נכסדל של עבודת כוכבים חלילה כשרה ולא אמרינן דמכתת שעוריה וי"ל דהכא בעבודת כוכבים של ישראל דאין לה ביטול אלא דעוד כוכבים דיש לה ביטול לא מכתת שיעוריה וזי האי גוונא משני פרק לולב הגזול (סוכה דף לא): אהא דאמר רבא לולב של עבודת כוכבים אס נעל יא' ופירך ממתינת דלולב

של אשרה פסול ומשני באשרה דמשה וא"ת עבודת כוכבים דעובד כוכבים מתי אגבהה היא דישאל כדאמר בפרק כל הללמים (פ"ו דף כח.) גזירה דלמא מגביה לה והדר מכתל לה וי"ל כגון שהגזיה השופר והסגדל על מנת שלא לקטתו דהא תנן כגנעל שאין שלו חלילה כשרה ולולב איירי צ"ט שני וצ"ע וסוכה היה מתי לגמרי

דמתינת צ"ט ראשון ולא היה מתי לאוקמה דאשרה דמשה אלא דקמי דקמי אשרה דומיא דעיר הגדחה דאפי' צ"ט השני ור"ת מפרש דכולהו בעבודת כוכבים דעובד כוכבים וכן קודם ביטול והתם לאחר ביטול ולאחר ביטול נמי לכתלה לא ביטול ולא יתקע ובפרק מלות חלילה (ינמות קא): דמפליג צין סגדל של עבודת כוכבים לסגדל של תקרינת עבודת כוכבים דאין לו כוכבים ופסיה צין אחר ביטול לקודם ביטול ויש לומר מילתא אגב אורחיה קא משמע לן דתקרינת עבודת כוכבים אינה בעולה עולמית והוא דראויה צ"ד קשה טפי דמפליג התם רבא צין שופר של עבודת כוכבים לשל עיר הגדחה דכשל עבודת כוכבים גופיה היה יכול לתקן לפירוש רבינו תם צין אחר ביטול לקודם ביטול ומיהו על כרחך לריך לאוקמה לאחר ביטול דכתיב ר"ת אספרים

דגסי רב יהודה דאי קודם ביטול הא רב יהודה אית ליה התם דשופר של עיר הגדחה לא יא' משוס דמנחת שיעוריה ולרז יהודה היה ליה למימר משוס דמנחת ליהנות ניתנו הדרן עלך כסוי הדם

הקב"ה למתו ו... (ב) מנחת... (ג) טעם... (ד) מנחת... (ה) מנחת... (ו) מנחת... (ז) מנחת... (ח) מנחת... (ט) מנחת... (י) מנחת... (יא) מנחת... (יב) מנחת... (יג) מנחת... (יד) מנחת... (טו) מנחת... (טז) מנחת... (יז) מנחת... (יח) מנחת... (יט) מנחת... (כ) מנחת... (כא) מנחת... (כב) מנחת... (כג) מנחת... (כד) מנחת... (כה) מנחת... (כו) מנחת... (כז) מנחת... (כח) מנחת... (כט) מנחת... (ל) מנחת...

ז"א זה שמחוסר תלישה בו' מלאך נראה לפסול גט שנכתב על הקלף ואח"כ חתבו דהתם נמי דריש וכחז ונתן מי שמחוסר כתיבה ומתינה יא' כי דטפי נראה חבור גט המחוסר לקלף גדול מחבור עפר לעיר הגדחה דמשיב הכא מחוסר תלישה ושם צפ"צ דגייטן (דף כא): כתוב זאוק כל האורן. והתניא תאק ז"א יצא נפח ז"א יצא. ה"ל לאחתי ממני

לדולב הגזול (סוכה דף כט): של אשרה ושל עיר הנדחה פסול אלא יחאה ליה ולגזא הך דיימא דקתמי בה שופר ולגזא וז"ת דבפרק ראוהו י"ד (כ"ה דף כח.) אמר ר' רב שופר של עבודת כוכבים לא יתקע צו ואם תקע צו לא וכן צפ"ו מלות חלילה (ינמות דף קא): אמר רבא הכוללת נכסדל של עבודת כוכבים חלילה כשרה ולא אמרינן דמכתת שעוריה וי"ל דהכא בעבודת כוכבים של ישראל דאין לה ביטול אלא דעוד כוכבים דיש לה ביטול לא מכתת שיעוריה וזי האי גוונא משני פרק לולב הגזול (סוכה דף לא): אהא דאמר רבא לולב של עבודת כוכבים אס נעל יא' ופירך ממתינת דלולב

של אשרה פסול ומשני באשרה דמשה וא"ת עבודת כוכבים דעובד כוכבים מתי אגבהה היא דישאל כדאמר בפרק כל הללמים (פ"ו דף כח.) גזירה דלמא מגביה לה והדר מכתל לה וי"ל כגון שהגזיה השופר והסגדל על מנת שלא לקטתו דהא תנן כגנעל שאין שלו חלילה כשרה ולולב איירי צ"ט שני וצ"ע וסוכה היה מתי לגמרי

דמתינת צ"ט ראשון ולא היה מתי לאוקמה דאשרה דמשה אלא דקמי דקמי אשרה דומיא דעיר הגדחה דאפי' צ"ט השני ור"ת מפרש דכולהו בעבודת כוכבים דעובד כוכבים וכן קודם ביטול והתם לאחר ביטול ולאחר ביטול נמי לכתלה לא ביטול ולא יתקע ובפרק מלות חלילה (ינמות קא): דמפליג צין סגדל של עבודת כוכבים לסגדל של תקרינת עבודת כוכבים דאין לו כוכבים ופסיה צין אחר ביטול לקודם ביטול ויש לומר מילתא אגב אורחיה קא משמע לן דתקרינת עבודת כוכבים אינה בעולה עולמית והוא דראויה צ"ד קשה טפי דמפליג התם רבא צין שופר של עבודת כוכבים לשל עיר הגדחה דכשל עבודת כוכבים גופיה היה יכול לתקן לפירוש רבינו תם צין אחר ביטול לקודם ביטול ומיהו על כרחך לריך לאוקמה לאחר ביטול דכתיב ר"ת אספרים

דגסי רב יהודה דאי קודם ביטול הא רב יהודה אית ליה התם דשופר של עיר הגדחה לא יא' משוס דמנחת שיעוריה ולרז יהודה היה ליה למימר משוס דמנחת ליהנות ניתנו הדרן עלך כסוי הדם

הקב"ה למתו ו... (ב) מנחת... (ג) טעם... (ד) מנחת... (ה) מנחת... (ו) מנחת... (ז) מנחת... (ח) מנחת... (ט) מנחת... (י) מנחת... (יא) מנחת... (יב) מנחת... (יג) מנחת... (יד) מנחת... (טו) מנחת... (טז) מנחת... (יז) מנחת... (יח) מנחת... (יט) מנחת... (כ) מנחת... (כא) מנחת... (כב) מנחת... (כג) מנחת... (כד) מנחת... (כה) מנחת... (כו) מנחת... (כז) מנחת... (כח) מנחת... (כט) מנחת... (ל) מנחת...

ז"א זה שמחוסר תלישה בו' מלאך נראה לפסול גט שנכתב על הקלף ואח"כ חתבו דהתם נמי דריש וכחז ונתן מי שמחוסר כתיבה ומתינה יא' כי דטפי נראה חבור גט המחוסר לקלף גדול מחבור עפר לעיר הגדחה דמשיב הכא מחוסר תלישה ושם צפ"צ דגייטן (דף כא): כתוב זאוק כל האורן. והתניא תאק ז"א יצא נפח ז"א יצא. ה"ל לאחתי ממני

לדולב הגזול (סוכה דף כט): של אשרה ושל עיר הנדחה פסול אלא יחאה ליה ולגזא הך דיימא דקתמי בה שופר ולגזא וז"ת דבפרק ראוהו י"ד (כ"ה דף כח.) אמר ר' רב שופר של עבודת כוכבים לא יתקע צו ואם תקע צו לא וכן צפ"ו מלות חלילה (ינמות דף קא): אמר רבא הכוללת נכסדל של עבודת כוכבים חלילה כשרה ולא אמרינן דמכתת שעוריה וי"ל דהכא בעבודת כוכבים של ישראל דאין לה ביטול אלא דעוד כוכבים דיש לה ביטול לא מכתת שיעוריה וזי האי גוונא משני פרק לולב הגזול (סוכה דף לא): אהא דאמר רבא לולב של עבודת כוכבים אס נעל יא' ופירך ממתינת דלולב

של אשרה פסול ומשני באשרה דמשה וא"ת עבודת כוכבים דעובד כוכבים מתי אגבהה היא דישאל כדאמר בפרק כל הללמים (פ"ו דף כח.) גזירה דלמא מגביה לה והדר מכתל לה וי"ל כגון שהגזיה השופר והסגדל על מנת שלא לקטתו דהא תנן כגנעל שאין שלו חלילה כשרה ולולב איירי צ"ט שני וצ"ע וסוכה היה מתי לגמרי

דמתינת צ"ט ראשון ולא היה מתי לאוקמה דאשרה דמשה אלא דקמי דקמי אשרה דומיא דעיר הגדחה דאפי' צ"ט השני ור"ת מפרש דכולהו בעבודת כוכבים דעובד כוכבים וכן קודם ביטול והתם לאחר ביטול ולאחר ביטול נמי לכתלה לא ביטול ולא יתקע ובפרק מלות חלילה (ינמות קא): דמפליג צין סגדל של עבודת כוכבים לסגדל של תקרינת עבודת כוכבים דאין לו כוכבים ופסיה צין אחר ביטול לקודם ביטול ויש לומר מילתא אגב אורחיה קא משמע לן דתקרינת עבודת כוכבים אינה בעולה עולמית והוא דראויה צ"ד קשה טפי דמפליג התם רבא צין שופר של עבודת כוכבים לשל עיר הגדחה דכשל עבודת כוכבים גופיה היה יכול לתקן לפירוש רבינו תם צין אחר ביטול לקודם ביטול ומיהו על כרחך לריך לאוקמה לאחר ביטול דכתיב ר"ת אספרים

דגסי רב יהודה דאי קודם ביטול הא רב יהודה אית ליה התם דשופר של עיר הגדחה לא יא' משוס דמנחת שיעוריה ולרז יהודה היה ליה למימר משוס דמנחת ליהנות ניתנו הדרן עלך כסוי הדם

הקב"ה למתו ו... (ב) מנחת... (ג) טעם... (ד) מנחת... (ה) מנחת... (ו) מנחת... (ז) מנחת... (ח) מנחת... (ט) מנחת... (י) מנחת... (יא) מנחת... (יב) מנחת... (יג) מנחת... (יד) מנחת... (טו) מנחת... (טז) מנחת... (יז) מנחת... (יח) מנחת... (יט) מנחת... (כ) מנחת... (כא) מנחת... (כב) מנחת... (כג) מנחת... (כד) מנחת... (כה) מנחת... (כו) מנחת... (כז) מנחת... (כח) מנחת... (כט) מנחת... (ל) מנחת...

עין משפט
נר מצוה

ג"ליון הש"ס

הנהרות הב"ח

לעני רש"י

שיטה מקובצת

רבינו גרשום

מבואר

מבואר

מבואר

מבואר

מבואר

מבואר

מבואר

מבואר